

Tractatus cōpositus p̄ Reuerendū magistrū

nostrū Magistrū Johannē de fabrica ordinis fratrum minorū sacre pagine
p̄fessorē famosissimū Parisius in p̄fati ordinis scola regentē sup̄ declacō
ne Indulgentiarū cōcessarū p̄ animabz in purgatorio.

Supposito q̄ ip̄a aut sanctus eligit̄ aut p̄mōcōne clarus efficitur
Symmachus ip̄a di. xl. c. nō nos. Et etiā q̄ vicarius petri vel meli⁹
xpi nō defacili debz de eo haberi p̄sup̄tio mali. eadē di. c. eodē. Et q̄
ex ip̄o dēp̄det salus oim̄ Jo. Crisosto. e. di. c. h. ip̄a. Et q̄ a nemine iudican
dus est nisi a fixo enauerit eadē di. xl. c. eodē h. ip̄a. Et q̄ cāz de ip̄a termina
dā deus suo iudicio resuauerit n̄ in casu erroris. eo. c. Et q̄ debz reputari sta
tutū ip̄e ac si ab ore dei vel beati petri esset. platū Agato ip̄a di. xix. c. sic oēs
nec licet alicui de ei⁹ iudicio iudicare huc disputare Nicolaus papa. x. vii.
di. iij. c. nemin. Et q̄ est approbādū vel reprobādū qd̄ papa approbat vel
reprobat Nicolaus ip̄a di. xix. c. h. romanorū. Nec resistendū p̄ceptis aplis
eis dura sup̄bia Greg. di. xij. c. p̄ceptis. et q̄ maiores causet difficiliōes sūt
ad papā referendē Pelagius di. xvij. c. multis. Et q̄ portandū est illud qd̄
papa p̄cipit licet vitat̄ vix tolerabile. di. xix. c. In memoriā. et q̄ habz ius
celestis et terreni imperij di. xij. c. oēs. xij. xvij. xix. xxij. xl. xvij. q. iij. c. h. q̄s
suadente. Querit̄ utrū si papa aliqua suffragia p̄ defunctis in purgato
rio existētibz ordinauerit. valeāt ad liberationē aiarū penis totaliter expiz
andarū uel p̄tialiter. Et videt̄ q̄ nō. dicit̄ eū in euāgelio Qd̄cūq̄ ligaueris
sup̄ terrā erit ligat̄ in cāelis. nō p̄t ligare et solue nisi existēs sup̄ terrā tales nō
sūt aīe in purgatorio. In oppositū arguit̄ qd̄ statutū est a papa debz reputa
ri ac si ore beati petri esset. platū di. xix. c. sic oēs. h. si ore petri tale esset. plas
tū nullus dubitaret. g. nec mō. Pro dicte questionis elucidacōne etia sūt vi
tenda. Primū quibz modis tā viuis q̄ defunctis existētibz in purgatorio
papa possit suffragari. Scdm̄ an p̄ modū auctis possit tales liberare. Terciū
an de facto eis suffraget̄. Circa p̄mū est p̄mō notādū q̄ thesaurus ecclesie
p̄p̄e respicit penā t̄pale. iteo oportet q̄ acquirat̄ huc cumulet̄ ex penis t̄pa
libz loquēdo p̄p̄e. Vnde richardus de media villa in. iij. di. xx. q. iij. ar. p̄.
Indulgentie si datur ab eo q̄ p̄t eas dare et ex rāconabili cā s̄q̄ p̄ necessitate
eccie valēt dispositis facientibz illud qd̄ cōtinetur in forma indulgentiarū. p̄
eas em̄ remittatur aliqua portio pene. h. sup̄ple non sint plenissime. q̄re si sint
plenissime tota remittit̄. Qm̄ tantū valēt quantū sonant. Vnde Job. xij.
Nūquid deus indiget n̄ro mōdacio q̄h̄ p̄icat non. igit̄ p̄ quacūq̄ utilitate
nō debz hō mēiri ḡ tantū valēt indulgentie quātū ecclia dicit eas valē. Non
em̄ existimandū est sumū p̄tificē velle mēiri. Vnde Nicolaus papa scribit
archiepis et ep̄is p̄ Gallias cōstitutis. Si romanorū p̄tificū terreo ceterorū
opuscula tractatorū reprobatur uel approbatur ita ut q̄ v̄re sedes aplica
p̄banit hodie teneatur acceptū. et q̄ illa repulit hacten⁹ inefficax habeat̄
quāto potius q̄ ip̄a p̄ catholica fide. p̄ sanis dogmatibz p̄ varijs et multis
pharīs eccie necessitatibz et fidelū moribz diuerso t̄pe scrip̄t omni debent

H* 6876

XV. F. 1059. 4

hōdie pferri et ab omnibz pofus in quibullibet opofitū tātibz difcreōne
vel difpenfatione mgra reuerēter affumi. et hoc in decretis habet di. xix. c. h. rō
manoz pontificū. Et fequit in richardo loco quo fup Indulgentie exiftentibz
in purgatorio pfit indirete inquātū exiftētes in hac vita faciūt p eis ill
lud qd cōtinet in forma indulgentiarū et maxime h datur indulgentia fū hac
forma Quicūq; fecerit h uel illd huc p fe uel p patre fuo defuncto uel alia
plona in purgatorio exiftente damus tot dies indulgentiarū. Secōdo no
tandū q thefaurus ecclie licet p rīffime refpiciat penas tpales fanctorū r
fanctarū tñ nō excludit opa alta meritoria. Potest igitur thefaurus ecclie
he diffimr ad filitudinē magm thefauri in tpa h. Thefaurus ecclie est cu
mulus oim meritorū xpi r penaliū alioz. Virginitas glōse. martirū. cōfelfoz.
Virginitas in cōfpectu dei acceptantis in mitigationē. relaxationē ptiale uel
totalē penarū in purgatorio portandarū. dno pape cōmēdatus. ab eo difpe
fandus plenarie uel cū limitacōne ut fibi p tā certis cauifis iuftis r racō
nabilibz placuerit. Circa tñ hāc defcriptionē fūt aliq dubia Primū cū quilibz
bet fcoz plus recepit q meruerit qd remanet de merito in thefauro. Ad qd
videt dicendū cū diftinctione loquēdo de meritis. Et pmo de merito xpi. in
merito xpi fūt multa cōfiderāda. Primo xpm meruiffe p̄t intelligi duplicat
vel fibi uel alijs. h fibi uel gratiā uel glāz aie et hoc nō qm hoc habuit ab in
ftanti fue acceptationis. uel meruit fibi amōtione. uel mitigationē penarū etē
debitaz. et h nō qz talis pena nō intelligitur mī rōne pecc. peccm em nullū
fecit nec est inuētus uolus in ore eius. An autē fibi meruerit glorificationē.
corpis uotes r. c. de h altas. xpm igit meruiffe debet intelligi p̄ nobis. Et
quātū ad p̄ns dieq. q xps nobis meruit tria p̄ncipaliter. Primo reōciliaz
tionē gnīs hūan. Secōdo aptionē ianue. Tercio liberaōne penaz totalē uel
ptiale. mitigationē. i. abbreviatōne in purgatorio deferendaz. p pmo et
fco Anfel. Cur deus hō. c. xvj. tale exemplū est q multi offenderūt vnū re
gem et p offensa fūt exulati. uent vnus innocēs de fanguine eoz et pmit
tit facere vnū opus p rege uel aliqō placitū ei. certo die ftatuto ut rex re
mittat eis offensam et reōcilietur eis Rex acceptāto feruitiū p̄miffum re
mittit offensam. Et h aliqz eoz poftea delinquat h fatiffacē et penitere vo
luerit p̄mittit ei q iterū offensam illā remittet p̄tando tamē q nullus
eoz ingrediet palaciū fuū quoufq; feruitiū qd aliū p̄miffit fe facturum
impleatur Sic h paffio xpi hominis innocētis p̄uifa ab eterno exhibenda
in tēpore certo fuit multū accepta trinitatē et p illa omibz credentibz in illū
Tempore certo remiffit offensam cōtractā ex adā et etiā illā quā poft cōs
miferūt et dedit gratiā quā p̄ns amiferūt h penitere uellet. tamē nō accepta
aie illā intantū ut aliqz ingrederetur palaciū fuū eternū anteqz paffio ex
hiberetur in effectū. Ifto mō remiffit patribz offensam. h nullus ē ingreffus
palaciū ante paffionē exhibitā. Ifta parabola anfelmi quā recitat Scotus
iij. fente. circa di. xix. parz de reōciliacōne et aptione ianue. Tercio patet
ecclia hoc afferre. ergo est uerū. antecedens est notū. fegūtia tenet p illud
Luce. xxij. Petre rogau p te ut nō deficiat h des tua. Secōdo p̄batur p illud

Thefaurus ecclie qd fit

Ex p̄ meruit tā nob

agātōnis pape fcriptū omibz ep̄is sic. oēs aplice fedis faneōnes accipiē
de fūt tanq; ipius beati petri ap li diuina uoce firmate. ut ponē in decretis di.
xix. c. sic oēs. Sifō igit qd thefaurus et vnde qz ex meritis xpi p̄ncipae
liter ceterozūq; dictoz beatoz h n̄ datur ad dubiū. plus receperūt beati qz
meruerūt. nō loquendo de merito xpi. diftinctū uel intēhuc uel extēhuc. Si
intēhuc cōceditur. et sic debet intelligi q p̄mū beatoz est p̄fectior et excellē
tior entitas qz meritu. Si extēhuc dico q nō qm meritu eoz nō tantū fe ex
tendit ad fe h etiā acceptacōne diuina ad alios. Hoc vno exemplo p̄t tras
ctari. Poffibile est regē p vno mo dico feruitiū accepto dare michi mille
ducatos. clarū est ducatos mille excedere feruitiū meū modicū si tamen ad
p̄fentiā regis qz de cognacōne mea uenēs rogaret regē ut fibi aliq d cōs
ferret. rex memor feruitij mei modici uirtute illius fibi aliq d condonaret.
sic est ad p̄pofitū. An tñ xps plus receperit qz meruerit patet ex dictis qz
nec gratiā nec gloriā aie meruerit. feu beatitudmē de hoc alias. Quātū igit
ad p̄mū r̄ndetur q p̄a omibz v̄uētibz in hoc feculo difpofitis facientibz qd
cōtinetur in forma indulgentiarū de hmoi thefauro ecclie p̄t fuffragari. ne pe
nas eis debitas in purgatorio patiātur. uel quātū ad totū uel quātū ad
p̄tem. dū tamen p racōnabili cā hmoi indulgentie dferātur. Que caufe ra
tionabiles fūt ifte fm de. defenfio fidei armis. tra in fiteles. repationes eoz
deharū uel noue edificacōnes earū. hofpitaliū repationes et cōfimiles. Nec
debi qulq; estimare de fūmo pontifice quin alia racōnabili cōferat cā licet
nobis nō fit nota. Vnde Symmachus p̄a p̄o nos beati petri ficut dicitis
a dno. cū fedis p̄uilegio uel fuffragioris ei p̄ peccādi licentiā iudicamus fufce
piffe. ille p̄hennē uote meritorū cū hereditate innocētie trāfmiffit ad poftes
ros. qd illi cōcellum est p actū lucē ad illos p̄inet quos par cōuerfacōnis
splendō illuminat. Quis em fanctū dubitet esse quē apex tāte dignitatis
atrollit. in quo h defunt bona adq̄uifita p meritu fufficiūt q a loci p̄deceffore
teftantur. Aut em claros ad hēc fastigia erigit. aut q̄ erigūtur illustrat ut
ponitur in decretis di. xl. c. nō nos beati petri. Defundis an fcy p̄a poffit
de hmoi thefauro ecclie fuffragari. Refpondetur cōfimiliter q sic. h relin
quatur ut certū q uiuīs p modū auctoritatis. Dubitatur tñ et p fecondo
articulo. an exiftentibz in purgatorio p modū auctoritatis. Ad qd videtur
respondendū et fm opinionē Alexan. de hali. fandi thome. Bonauēture.
Richardī de media villa. uenerabilis inceptoris Guil. okan. q nullus debz
dubitare de cōclufione uidelicet an p̄a poffit thefauros ecclie talibz applicas
re. dum tamen p uiuos agatur qd cōtinetur in forma indulgentiarū. et cōz
muniter iftud tenetur p modū fuffragij. Probabiliter tamē michi uidet
aliquāliter p modum auctoritatis aliquibus p̄uafiuīs racōmbus. Prima
Sūmus pontifex Gregorius fm Johanne damafcenū liberauit traianum
ab inferis. nō qz ozant tantū. fed qz fūmus pontifex. fed inter fūmos pon
tifices auctoritate vnus non est maior altero. Item fic Cōmuniter credis
tur rome q nūquā celebratur miffa in ecclia fandi febaftiani quin anis
ma vna liberetur de purgatorio. fed nullus dubitat q nō est ratione miffe

hucm fito
qfideat

Conk p̄t que 27
ad 1 2 3 4

no 67
Sed dices tales
no sunt de iurisdictione summi pontificis. Sed dices tales
qz thesauri sunt in potestate summi pontificis. Sed dices tales
rationabiliter vult dato qz no essent de sua iurisdictione. sicut rex francos
rum potest thesauros suos anglis conferre. no em oportet illi cui datur ali
quid esse de iurisdictione dantis. Vel aliter qz existens in purgatorio est di
recte de iurisdictione summi pontificis quantum ad penam quam patitur. Peruadetur
hoc sic. Quis a summo pontifice excommunicatus quacumqz ingrediatur
cerna semp est subiectus summo pontifici quantum ad absolutionem a tali excom
municacione. et ita sibi subiectus sicut si staret Rome. Ad propositum dico qz qui te
cedit purgatus a purgatorio auctoritate clauis ligatus ad certam penam temporalem
et absolutus a pena eterna commutatis eternam in temporalem est in hoc de iurisdictione
ligatus. dato qz in se no esset de iurisdictione sua. Hec possunt persuas
tri qz sicut viuentes in hac vita potest summus pontifex ligare et soluere. bea
tos nec ligare nec soluere ita purgatos soluere no ligare. Item legitur
petru accepisse de omnibus auctoritate et obedisse eidem in casu symonis magi.
Item in euangelio Dne etiam de omnia in nomine tuo subiacentur nobis. Item inueni
mus in multis bullis papae accepisse angelis. et tamen demones et angeli mi
nus sunt de iurisdictione summi pontificis qz aie purgandae. Ad auctoritatem qd
cumqz ligaueritis etc. respondetur qz illa est vna copulativa ligare et soluere
simul. et ad illu sensu illa concedo. unde dicitur qd cumqz ligaueris sup terram
erit ligatu et in celis. et sic concedo qz no potest ligare et soluere nisi existentes
sup terra. sed de purgatis qui mediant inter ecclesiam militantem et triumphan
tem papa medio modo se habet scilicet ad soluere tantum. In hac conclusione me
lus est stare cum dictis doctoribus et potestate summi pontificis exaltare qz in
nitendo similitudine sensui proprio qd verum est impugnare.

Tractatus copositus p Reuerendu magistrum

nostru magistrum Nicolau richardi sacre pagine professorum famolissimum
secularem sup eadem materia indulgentiaru tunc in vniuersitate pictauien
samofa rectorum.

Quod autem papa indulgentiam dare p animabus in purgatorio ex
istentibus possit. patet p ratione. Primo sic iuxta magistrum Alexan
dru de halis. dnm bonauentur. m. iij. Pater misericordiaru deus
omnibus puidet fm ordinatissima dispositione et misericordissima suam pie
tate. sed recta ordinao caritatis que exigit ut vnus possit ab alio adiuua
ri. hoc maxime exigit circa eum qui se iuuare no potest. si ergo hominibus in
hoc seculo qui indigent auxilio puidet deus auxiliu per indulgentiam ecclesie
conferendu. cum illi de purgatorio indigeat auxilio et se iuuare non possunt.
videtur qz indulgentie eis pdesse maxime possunt. Pro cuius conclusionis

declaraone est notandu cum sancto thoma m. iij. di. xv. qz indulgentia
alicui dupliciter pdesse potest. primo modo principaliter. alio modo secunda
rio. Principaliter quidem potest pdesse ei qui indulgentiam accipit. scilicet qui
facit hoc p quo datur indulgentia. ut qui visitat limina alicuius sancti. vn
cu mortui non possunt facere aliqd eoz pro quibus indulgentie dantur. eis
indulgentie directe valere no possunt. Secundario autem pfunt ei p quo
aliquis facit illud qd est indulgentie causa. qd qnqz contingere potest. qnqz
autem no contingit sup diuersam indulgentiam. Si em sit talis indulgentie for
ma. Quicunqz facit hoc vel illud habebit tantu de indulgentia. Ille qui hoc
facit no potest fructu indulgentie in aliu transferre. qz eius no est applicare
ad aliqum intentione ecclesie p qua comunicatur comunia suffragia ex qu
bus indulgentie valent. Si autem indulgentia sub hac forma fiat Quicunqz fa
cit hoc vel illud ipse et pater eius et quicunqz alius ei adiunctus in purgato
rio detentus tantu de indulgentia habebit. talis indulgentia no solu viuo
sed etiam mortuo pderit. No em est aliqua ratio quare etiam papa possit tras
ferre merita comunia quibus indulgentie immutuntur in viuos. et no in mor
tuos. Hec sanctus thomas. Ex quibus verbis manifeste patet qz mo p dicto
indulgentie pdesse possunt existentibus in purgatorio si forma indulgentie
ex intentione dantis hoc contineat. Dicimus notate ex intentione dantis.
quonia ut inquit dñs petrus de palude. qz quidam dicit licet ex intentione
facientis illud p quo indulgentia data est. possit transferri in illu qui est in
purgatorio no est vera nisi forma concedentis hoc contineat. quonia sic non
exceditur ultra qualitate no expssam. nec sic psona transgreditur. sed sunt
indulgentie stricti iuris. Sed intentio dispensantis hoc facere potest. quia
sicut bona viuois eis comunicantur sic et thesaurus mortuorum. Cu Innocen
tius papa in. c. q. autem. de pe. et re. dicere videtur qz solius pape indulgen
tia valere possit defunctis. Concordant in conclusione posita dñs Albertus et
dñs bonauentura dicentes qz si quis vellet cruce p patre mortuo assumere
re no est aliquo modo negandu qz si voluntas summi pontificis sit quin indulge
tia illi pdesse. Hec in su. dñi bonauentur subiungit qz magnas gratias debet
mus agere xpo qui talem potestate dedit hominibus. Item pbatur sic Si ali
quis existens in gratia in hoc mundo applicet meritu sue operacionis ad aliu
que defunctu. quasi diceret O deus volo qz premiu qd deberem habere p ope
ratione qua facio. habeat pater meus defunctus vel mater mea. tunc enim re
mitteretur de pena illius defuncti qui est in purgatorio. quantum remitteretur
operanti de pena p suis peccatis debita. hoc tenet ecclesia. No enim suffragia
salte p modu meriti aliter pdesse possunt defunctis. Sic igitur vnus me
ritu sui operis potest applicare defunctis. vt eoz pena remittatur in pte vel
in toto fm extensione sui meriti et p portionem ad penam defuncti in quo vult
dictu meritu applicari. Nec est aliqua ratio quare papa magis poterit da
re indulgentiam quo ad partem qz ad totale penam cum thesaurus sibi comis
sus de quo soluit et offert deo offenso p anima illius vel talis defuncti sic

fol. 67. p. 2. a. b.

1
2

in finibus et pena purgatorij sit finita Immo deus plus habet penam passio-
nis xpi accepta que p tali anima existenti in purgatorio offertur q̄ si di-
cta anima pateretur quare cū xpus p tali passus fuerit nedum sit satisfi-
ctio deo offenso de equivalenti immo de excellēti scz de merito passionis sui
filij. Itē caritas est causa et p̄cipium cōmunicandi spiritualia. sed illi qui
sūt in purgatorio decesserūt in caritate quare sūt dispositi ad susceptionem
beneficiorū ecclesiasticorū. Cū igitur thesaurus ecclesie sit spiritualis papa
potest illis ipm distribuere. Item in corpore humano est stomachus qui
cibū quem ab extra suscipit ceteris mēbris indigentibus distribuit. sic scz
corpore mistico q̄ corpus nichil aliud est q̄ cōgregatio omnū existentū
in caritate. cuius corporis xpus est caput. et papa se habet hic in terris ut
stomachus qui recipit alim de cibum. scz merita passionis xpi. merita eccle-
sie. et merita supererogacionis sanctorū et sanctarū. et xpus dedit sibi potes-
tatem illa dispensandi. potest igitur papa dictū cibū scz dicta merita om-
nibz suis mēbris indigentibz mittere et cōicare. h̄ existentes in purgatorio
q̄ decesserūt in caritate sūt mēbra dicti corporis et sunt indigentia cōicatio-
nis dicti thesauri. ideo p̄a p̄t illis dictū thesaurū cōicare. q̄d est illis indul-
gentias facere. Itē si in aliqua civitate sint hōies incarcerati et obligati a
rege ad standū in carceribz duobz ānis p debito centū scutorū. nūquid si
cui frater vel amicus solvens centū scuta p vno illoz liberabit ipm a car-
ceribz. Ita etiā habens thesaurum caritatis cōsiderans q̄ liberatio alterius
cedet ad p̄fectum et laudem cōmunitatis. et etiā q̄ bene seruiūt cōmunita-
ti et p ea pugnavit potest de thesauro cōmunitatis solvere centū p eo et
liberare ipm a carceribz. Certe sic. Ita est de existentibz in purgatorio q̄ pa-
pa cōsideras q̄ pecunia tradita p defunctis est p reparatio ecclesie que
reparatio cedit ad honore dei et sanctorū qui ibidem honorantur. et q̄ mor-
tū hūt veri milites xpi qui in fide sue passionis in caritate decesserunt. po-
test dicitur existentibz in purgatorio thesaurū eccie distribuere. et illoz pes-
nas solvere. Et hoc est indulgentias illis facere. Item sicut hij qui sūt ex-
tra palaciū terrenū volentes intrare indigent auxilio hostiarū vel habens
tis clauē que possit illis hostium aperire ut intrent sic existentes in purga-
torio sūt extra palaciū regni celestis et retardantur ab ingressu p̄pter pes-
nas ad quas sustinendas sunt obligati. quare indigent auxilio eius qui
habet claves et potest aperire et removere tale impedimentū sed pape data
est clavis regni celoz. patet p illud q̄ dicitur Mathi. xxi. Tibi dabo clas-
ves regni celoz. Sibi Crisostomus dicit homini mortali celi et terre et omnibz
que in eis sunt potestatem cōmunicare deus et ecclesiā validiorē celo demonstra-
vit. Item sup illo canticorū. vj. vna est colūba mea vna est ecclesia eorū qui
vivunt et qui in purgatorio sunt. q̄ papa habet claves viventū et mortuorū.
ergo potest aperire remouendo impedimentum. sed hoc fit p̄soluendo pes-
nas illoz de thesauro ecclesie et hoc est facere indulgentias. igitur induls-

gentie possunt p̄desse defunctis. **S**ed tu posses dicere q̄ non. quia xpus
nō dedit potestatem petro et suis successoribus ligandi et soluendi nisi illos
qui sūt sup terrā. q̄d patet p illud q̄ dicitur Mathi. xvj. Q̄cūq̄ liga sup
terrā erit liga. et in celis et q̄cūq̄ solueris sup terrā erit solu. et in celis. Dicitur
q̄ licet existentes in purgatorio nō sint sup terrā p nūc. tamen cū merue-
rūt ut cōmunicatio thesauri ecclesie sibi p̄desse possent erāt sup terrā. Et ideo
licet simpliciter nō sint sup terrā sūt tamen sup terrā ratione meriti quo me-
ruerūt ut post mortē p indulgentias inuari possent. Sūt etiā q̄dammodo
sup terrā. ut dicit de Turre cremata. q̄ sicut hij qui sūt sup terrā sūt in via
et nō in termino. ita et existentes in purgatorio sūt in via et in transitu ad
patriā quantū ad emūdatiōē sue pene q̄ mudantur. licet sint in termino
quantū ad cōfirmatiōē. q̄ peccare amplius nō possunt. Vel dicendum q̄
illud q̄cūq̄ solueris et intelligitur. Q̄cūq̄ solvens sup terram p modū
auctoritatis. h̄ nō p modū suffragij. q̄ licet non possit solvere p modū aus-
toritatis nisi existentes sup terram. potest tamen solvere p modū suffragij
tam existentes sup terrā q̄ existentes in purgatorio. Nō enim potest solu-
re aliquos p modū auctoritatis nisi habeat iurisdictionē sup eos. sed bene
potest cōmunicare aliquibus sup quibus non habet iurisdictionē thesau-
rum et hoc est eis suffragari. Et sic papa potest solvere existentes in purga-
torio p modū suffragij. Unde nota q̄ ista p̄positio q̄cūq̄ tu solueris sup
terram habet duplicem sensū secundū q̄ illa additio sup terram potest de-
terminare illud pronomen tu vel ly quodcūq̄. Si determinet pronomen tu
tūc est sensus quodcūq̄ tu petre existens vicarius meus sup terram solues
ris. illud reputabo et acceptabo solutū in celis. Et sic vera p̄positio q̄ papa
soluit animas a purgatorio ipso existente vicario xpi super terram. sicut
etiam soluit viuos. Si ly super terram determinet ly quodcūq̄ tūc est sen-
sus quodcūq̄ solubile existens super terram tu solueris illud est solutum
in celo. Et similiter est vera p̄positio q̄ papa soluit animas a purgatorio
existentes super terrā quo ad meritū et quo ad suffragia. nam sup terrā esse
dicitur quo ad suffragia ecclesie. et eis cōmunicare possunt sicut viuis. Etia
sunt super terrā quo ad hoc quia meruerūt quādo decesserunt in caritate ut
illis indulgentie et cetera suffragia applicari possent. Item dicitur esse sup
terrā et sit realiter. quia sūt de ecclesia militante et nō triumphante. Item pur-
gatorij est in terra. et etiam multi doctores tenent q̄ anime in purgatorio
existentes dicuntur dare penam vbi cōmiserunt delictū. et hoc videmus ali-
quotiens quomodo spiritus post mortem huc anime apparent suis amicis
implozantes suffragia ecclesie. Si dicatur q̄ papa non potest illos ligare.
ergo neq̄ solvere. Respondet dupliciter. Primo q̄ non sequitur q̄ cum
ip̄i vuerent nō meruerūt ut ligaretur huc ut ligari possent post mortē. h̄
bene meruerūt dū vuerēt ut inuari et solui possent post mortē. vel d̄r q̄ tūc
nō est corpus ligandi. h̄ bene soluendi. Et si dicatur ip̄i non sunt de foro pape.

Solutio p̄cūq̄ purgatorij
p̄ nō ligantur

Respondet bonaue. q. licet quantum ad statum presentem non sint de foro ecclesie. tamen bene ratione meriti quo meruerunt ut inuari possent. vel dicatur q. licet non sint de foro iusticie ipsius pape et ecclesie. sunt tamen de foro misericordie. Sed dicitur hinc Alexan. de haliis q. immo sunt de foro istius ecclesie militatis quantum ad solutionem sue pene licet non quantum ad alia. **D**atur tale exemplum plurimum Episcopus pietamen. excommunicauit aliquem de sua dioecesi propter aliquod foris factum. iste hic excommunicatus vadit moratum andegauis. iste licet non amplius sit de iurisdictione episcopi pietamen. quantum ad omnia. est tamen de iurisdictione sua et de suo foro quantum ad absolutionem ab excommunicatione. quia non potest absolui ab episcopo andegauen. sed solum ab episcopo pietamen. dum erat de suo foro. Similiter et existentes in purgatorio dum uiuerent erant de foro ecclesie. et dum uiuerent in eorum confessione virtute clauis ecclesie fuit commutata pena eterna in penam temporalem ad quam sustinendam vel hic vel in purgatorio fuerunt obligati. quia igitur virtute clauis ecclesie dum existeret super terram fuerunt obligati ad sustinendum illam penam vel hic vel in purgatorio. licet quo ad nunc non sint de foro ecclesie quantum ad omnia. tamen quantum ad absolutionem ipsius pene sunt de foro ecclesie. et possunt solui de thesauro ecclesie qui est quodammodo de foro ecclesie. Et si dicatur quod possibile est quod existens in purgatorio non fuerit confessus sed solum contritus et sic non fuit commutata pena eterna in temporalem virtute clauis. dicitur quod verum est formaliter hinc de facto. sed bene dicitur virtualiter hinc in proposito quia non est vera contritio nisi habeat oppositum contritendi et absoluedi virtute clauis. Et si dicatur quod solus deus commutat penam eternam in temporalem. verum est auctoritative sed ministerialiter hoc facit sacerdos virtute clauis. Sed potest dici existentes in purgatorio non sunt de foro pape concedo. ergo non potest illis indulgentias facere. Verum est per modum auctoritatis. sed bene per modum suffragii. Datur tale exemplum. aliqui in regno anglie detinentur in carceribus pro mille scutis. rex francie non potest sua auctoritate ipsos liberare a carceribus quia non sunt de sua iurisdictione et de suo foro. si bene potest illis suffragari soluendo de thesauro suo dicta mille scuta. potest enim mittere regi anglie dicta mille scuta qui liberabit eos de carceribus. Sic papa si concedat quod non habeat iurisdictionem super existentes in purgatorio. tamen bene potest pro illis de merito passionis christi et sanctorum sanctarum soluere penam quam sustinere debet in purgatorio. Et si dicat aliquis uiuus existens in caritate potest soluere de merito suo proprio penam patris existentis in purgatorio. potest illi indulgentiam facere per modum suffragii. Negatur sed bene sequitur quod potest illi suffragari sed non sequitur ergo potest illi indulgentiam facere per modum suffragii. ad hoc enim quod suffragium dicatur indulgentia per modum suffragii requiritur quod suffragium hinc solutio pene fiat de thesauro comunis ecclesie per eum qui potestatem habet distribuendi dictum thesaurum. talis autem uiuus non communicat thesaurum comunem sed suum proprium meritum. **U**nde notandum quod indulgentia accipitur tripliciter. uno modo proprie propter indulgere est alicui offensam in eum commissam et

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

penam remittere. et sic ecclesia non dicitur indulgentias facere quia solus deus remittit offensam in ipsum commissam saltem auctoritative. **A**lio modo indulgere est pro alio penam de suo soluere et hoc proprie est soluere et non indulgere. **T**ercio modo indulgere est pro alio penam de thesauro ecclesie soluere commutando penam maiorem in minorem et residuum maioris pene soluendo de thesauro comunis ecclesie. et sic videtur ecclesia hoc nomine indulgentiam. quia indulgentia est solutio pene debite pro peccatis de thesauro comunis ecclesie per eum qui potestatem habet. **S**ed diceret aliquis si aliquis lucratus fuerit indulgentiam nunquid poterit illam communicare suo patri vel matri. et probatur quod sic. quia aliquis potest communicare defunctis meritum suum propter opera. igitur et poterit eis communicare indulgentiam quam lucratus est. **S**ecundo sic. bona spiritualia sunt maioris communicationis quam bona temporalia. sed quilibet libere conditionis potest suis bonis temporalibus non solum acquisitis. sed etiam datis alienare indulgentiam. ergo multo fortius aliquis qui lucratus est indulgentiam poterit illam communicare defunctis et facere illis indulgentiam. **A**d primum dicitur quod licet possit quis alteri defuncto communicare suum meritum. non tamen indulgentiam quam lucratus est. quia licet ecclesia hinc papa per indulgentiam de thesauro ecclesie soluerit debitum alicuius lucrantis ipsum. non tamen dedit potestatem soluendi debitum pro alio communicandi meritum ipsius ecclesie. indulgentia autem sic communicando thesaurum ecclesie per eum qui illam potestatem habet. **A**d secundum dicitur quod non est simile de communicatione rerum temporalium et thesauri ecclesie. quia qui libere possidet aliquid potest libere ipsum communicare. qui autem est seruus non potest sine auctoritate domini sui. et quia bona temporalia libere possidere possumus. ideo libere possumus communicare omnia bona nostra. bona autem nostra spiritualia sunt christi et maxime meritum passionis christi est ipsius christi cui seruus sumus et membra. et ideo non possumus communicare dictum thesaurum ipsum in alterum transferendo vel alteri dando. nisi auctoritas sit data a christo vel a papa. et quia papa non dedit potestatem lucranti indulgentiam communicandi ipsam. ideo a se ipso hoc facere non potest. si tamen contineatur hoc in bulla videlicet quod faciens tale quid lucrabitur plenaria indulgentiam suorum peccatorum. vel ille etiam pro quo faciet talem indulgentiam. et ideo plenaria lucrabitur hinc forma bulle hoc contineat alias non. **N**otandum hinc Thomam in. iii. di. xx. quod indulgentia valet quo ad forum ecclesie quo ad iudicium dei. et quo ad remissionem pene. confessionem et absolutionem hinc sit inuenta hinc non ratione unitatis corporis in qua multi sanctorum multa opera meritoria fecerunt ultra penas. pro suis peccatis debitas. que merita dicuntur merita superogatis. quorum meritum tanta est multitudo quod omnem penam debitam nunc uiuentibus excedit. et proprie meritum christi quod et hinc in sacramentis operatur bene eius tamen efficaciam sua infinitate efficaciam sacramentorum excedit. et quia unus pro alio satisfacere potest potuerunt ipsi sancti. pro alijs satisfacere. ipsi tamen non fecerunt hec opera pro isto vel pro illo determinate. sed pro tota ecclesia. hinc apostolus dicit se implere ea que defunctis passionis christi in corpore suo pro peccatis ad quam scribit. et sic predicta merita sunt communia toti ecclesie. ea autem que sunt

2.
3.
Q5

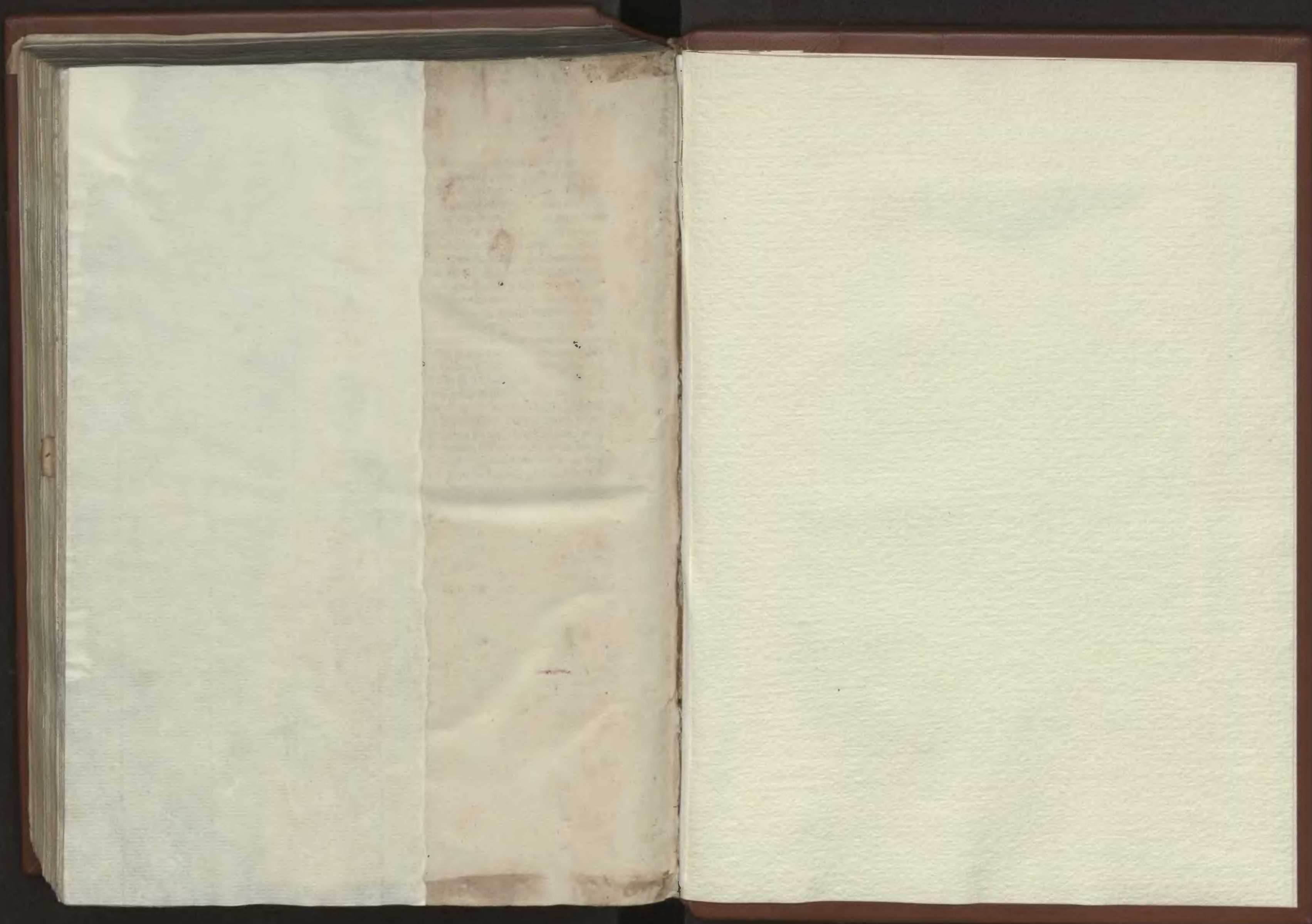
Indulgentia quo 2. vii. valet

omnia multitudinē distribuuntur singulis & multitudinē sū arbitriū ei⁹
qui multitudinē p̄est. Unde licet aliquis cōsequatur remissionem pene
et alius p̄ ip̄o satisfaceret. ita etiam consequatur remissionem pene si satisf
factio alterius sibi distribuatur p̄ eum qui hoc potest. Summa igitur xp̄us et
sancti et sancte suis meritis superogacōis sufficiēter satisfacerēt p̄ penis
omniū peccatorū remitteretur ip̄is q̄ sūt obligati ad penā. dicta pena si satisf
ctio xp̄i vel sanctorū illis iusta cā distribuatur ab eo qui potestate habet et
hoc est indulgētiā facere. ¶ Sed diceret nō oportebit igitur ulterius orare
vel facere aliqua bona p̄ ip̄is defunctis quibz date sūt indulgētiē negat.
q̄ faciēs bona p̄ ip̄is defunctis. meretur quo ad seip̄m et p̄dest alijs des
functis. Itē q̄ defuncti p̄ quibz facit bona orant p̄ ip̄o. Itē q̄ inter cetera
pia opa orare et bona p̄ defunctis facere maxime uniat facientes bona p̄
ip̄is. subuenit em illis deus cōter in abundantia vel sufficiētia bonoꝝ t̄pa
liū et in alijs quibuscūqz necessitatibz q̄ faciūt misericordiā h̄is q̄ subue
sione maxime indigent. quare et deus in suis necessitatibus illis subuenit.
nec nō et suis oracōibz que deo sūt placētes cōmuniter ab eo exaudiuntur
cū in caritate decesserint. ¶ Vltius quereret an si pater vel mater vel fra
ter vel amicus alicuius p̄ quo lucratus est aliq̄s indulgētiā fecerit aliq̄d
testamentū et maxime de celebracone aliquarū missarū. an heres teneatur
adimplere sub pena peccati dictū testamentū. viso q̄ amplius nō est pena.
Rōndetur q̄ sic p̄pter multas causas. Primo q̄ si tradidisset ille p̄ q̄ facta
est indulgētia ut adimpleret testamentū et non p̄ cōstructione ecclesie.
vel sū qd̄ camē bulla. fuisset p̄ h̄is lucratus indulgētiā. Scd̄a q̄ dēperet
pauperes puta si inuirit q̄ maritetur aliq̄e filie vel q̄ datur elemosina vel
aliq̄d h̄mo. similiter in celebracone missarū. inuenitur t̄i seruitores ad vi
ctum suū. Itē hoc cedit ad honore dei et cultus diuini et honore eccie. et sans
ctoz et sanctorū de quibz dicuntur misse. nec nō honore et memoriā passionis
diuini missa est cōmemoratio. Similiter cedit ad p̄fectū parentū suoz. tā
viventū q̄ defunctorū existentū in purgatorio. nec nō ceteroz defunctorū
existentū in purgatorio. fili et oim existentium de eccia qui sūt in caritate.
Itē forsitan t̄cet adimplendo testamentū facere aliquas restitutiones.
Itē q̄ licet defunctus cui data est indulgētia euolauerit ad paradysum
tamen impletio testamenti valet illi ad premiū accidentale. q̄ quāto plu
ra bona p̄ ip̄o sūt tantomagis gaudebit. Si quis autem cōtendat papā
habere iudiciariā potestate sup̄ eos qui sūt in purgatorio nō est multum
improbe resistendū. quicq̄d em loquūtur disputātes vel etiā p̄dicantes. hoc
est sana fide tenendū q̄ d̄ns cōtulit vicario suo plenitudinē potestatis et
tan̄ā vim et potestate quāta dari debeat puro homini. et hoc ad edificatio
nem corporis sui s̄licet ecclesie. Unde sup̄ hoc non debemus temere iudicare
sed deo gratias plurimas debemus agere. Hec bonauctura. et ip̄m allegat
alexanus in summa. ¶ Nota q̄ nemini licet iudicare vel etiā dubitare de
iudicio et potestate summi pontificis disputare. Aut enim Nicolaus papa. ue
habetur. ix. q. iij. c. pater. Patet p̄fecto sedis aplice cuius auctoritate. n̄

non est iudiciū a nemine fore retractandū. nec cuiqz de eius liceat iudicare
iudicio. et. xvij. q. iij. c. nemini. De iudicio summi pontificis disputare non licet
Et ibi sic legitur Comittit etiā sacrilegiū qui cōtra legis diuine sanctita
tem aut nesciendo comittit aut negligendo violant et offendit. aut qui
de principali iudicio certant et disputat. Quicq̄d tamen sic cōstituitur qui
libet istoz q̄ papa habet potestate faciendi indulgētiās. huc hoc sit p̄ mos
dum auctoritatis huc p̄ modū suffragij existentibz in purgatorio. et hoc p̄
nūc sufficit q̄ certū isto modo est q̄ si posset illas facere p̄ modū auctori
tatis q̄ bene potest facere p̄ modū suffragij. Et si q̄s diceret. H̄i qui p̄sunt
collegijs habent clauēs ad soluendū et ligandū in vtroqz foro. et habent
thesaurū superogacōnū sicuti p̄lati religionū. q̄ possunt indulgētiās facere
Respondet bonauctura q̄ sub illo thesauro nō cōtinetur meritū xp̄i ex quo
indulgētiē p̄cipue virtutē habent. Similiter non habent potestate dispens
sandi thesauro q̄ non sūt sponsi ecclesie sed custodes.

**Sequitur resolutio summe Anthonii archi
episcopi florentini.** ¶ Anthoninus in p̄ma p̄e sum. ti. x. c. lij. circa primū.
Possunt autē valē indulgētiē sū Th̄. et Richar. in. i. n. nō solū viuis sed
etiā existentibz in purgatorio q̄ s̄m forma indulgētiē cōtinetur q̄ si qui fa
cit hoc vel illd̄ ip̄e faciēs vel alius p̄ quo faciēs sequat̄ t̄m indulgētiē. Sed
si in forma indulgētiē. h̄ nō d̄r h̄ s̄mpl̄ q̄ facit h̄ vel illd̄ habet t̄m indulgētiē.
tūc nō p̄t extendi ad defunctos. quātūcūqz iste q̄ facit id p̄ quo datur ins
dulgētia m̄entionē suā dirigēt ad defunctos. h̄. ille. ¶ Idē in t̄rcia p̄e sū
ti. xxiij. c. vj. Sciendū est ergo q̄ h̄i q̄ sūt in purgatorio ad subueniendū
eis p̄ indulgētiās sū Aug. de anch. in li. de p̄tate pape quāuis quātū ad me
ritū essentialē absolutū quo q̄s meretur vitā eternā opatione p̄ radicē car
nitatis. nō sūt in statu merēdi. tale em meritū nō t̄p̄t. ab ope alterius s̄
ab ope proprio tamē quātū ad meritū cōditō. ale quo q̄s meretur p̄ne res
missionē vel liberacone a celerationē dūmodo aliq̄ p̄ eis faciāt illa q̄ m̄sta
tura sūt ab eccia ad p̄ne remissionē cōsequendā. illi qui sūt in purgatorio
mereri possunt. cū p̄deat ab ope alterius et adhuc viatores sūt et de foro
pape. Unde p̄t eis de thesauro eccie p̄ cōicationē indulgētiē subueniri. qd̄ nō
sic est intelligendū q̄ om̄is indulgētia data a papa valeat existentibz in
purgatorio faciente aliquo p̄ ip̄o qui est in purgatorio illud qd̄ continet
indulgētia s̄ndū puta ieiunū vel elemosinā vel visitationē ecclesie. nō
sufficit intentio illa facientis et applicantis ad eū qui est in purgatorio. sed
requiritur intentio pape hoc applicantis p̄ bullā s̄q̄ q̄ qui facit tantā elimo
sinā vel vadit ad talem ecclesiam cōsequatur tantū de indulgētia ip̄e vel p̄
quo fecerit viuis vel defunctis. ¶ Quāuis aliqui dicant indulgētiās nō
posse ad mortuos extendi. q̄ x̄pus dicit quecūqz solueritis sup̄ terrā et illi
autē sūt sup̄ terrā nō sup̄ terrā. Sed potest r̄nderi dupliciter. vno mō q̄ ly
sup̄ terrā referatur ad soluendū ut sit sensus. quecūqz tu existens sup̄ terrā
solueris et. Non enim papa mortuus potest ligare et soluere sed viuis.

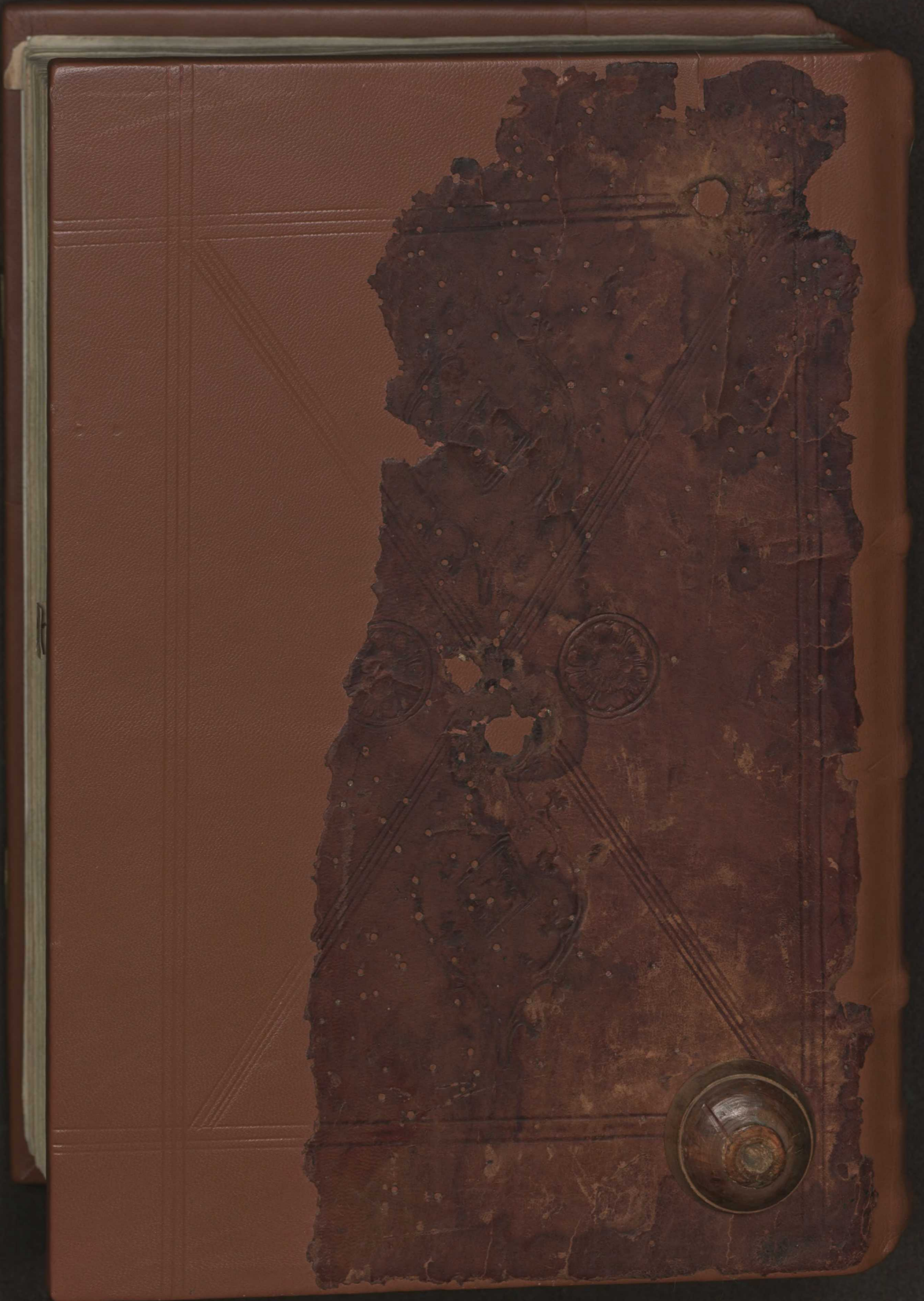
Alio modo si referatur ipse super terram ad absolutos scilicet existentes super terram cum purgandi sint intra uel circa terram dici possunt super terram quia non in celo. Et ita determinauit beatus thomas in iiii. scilicet quod indulgentie possunt extendi ad eos qui sunt in purgatorio modo dicto. Et si queratur utrum papa possit per communicationem indulgentie totum purgatorium expoliare. Aug⁹ de anco. ubi super rñdet per distinctionem tribem rñ. videlicet quod aut hoc refertur ad eam absolutam iurisdictionem. aut quantum ad eius ordinatam executionem. aut quantum ad diuinam acceptationem. ita ut si faceret quod deus acceptaret. primo modo putat quod potest expoliare purgatorium quantum ad omnes illos qui subiciuntur iuris dictioni secundum meritum conditionale ut sunt aliqui qui faciunt pro illis de purgatorio ea propter que ordinate sunt indulgentie valere. Si qui ergo essent in purgatorio qui non recepissent sacramentum baptismi. ut adulti recedentes cum baptismo flammis cum non sunt proprie sub iurisdictione pape. et illi etiam qui non habentes amicos facientes pro eis id pro quo datur indulgentia istis non valeret. ¶ Quantum autem ad omnes alios posset papa purgatorium expoliare. quod sic probatur. quia potest papa omnino illorum penam tollere per satisfactionem et communicationem indulgentie in quibus potest uti clauibus ecclesie. sed papa potest uti clauibus ecclesie in omnibus qui sunt in purgatorio sibi subiectis et filius christus dixit petro. tibi dabo clauis regni celo. Probat et hoc argumento a fortiori per factum gregorio pape qui per suam orationem absoluit traianum a pena inferni que est infinita. ergo multo fortius papa per communicationem indulgentie potest absoluere omnes qui sunt in purgatorio a pena illa que est finita. Quod etiam tenet ipse Aug⁹ de anch. Pueris autem qui sunt in limbo non potest papa communicare indulgentias ut sint participes earum secundum Aug⁹ de anch. Et ratio est quia non habuerunt personale indulgentiam in mundo cum non habuerint usum liberi arbitrii nec sacramentale. quia sine baptismo mortui sunt. si sine gratia non potest quis esse princeps indulgentie § rñ. Et multo minus qui sunt in inferno.

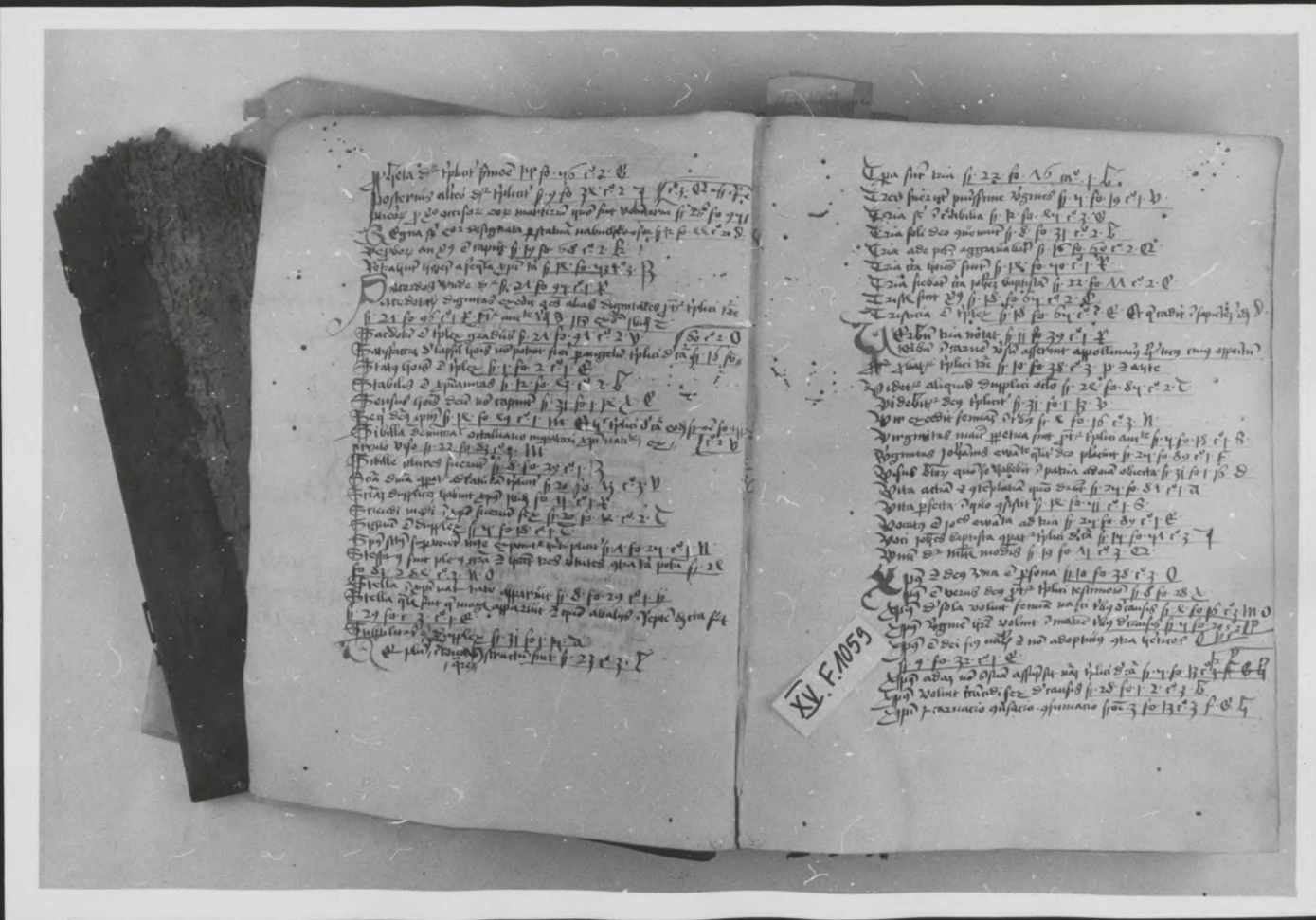

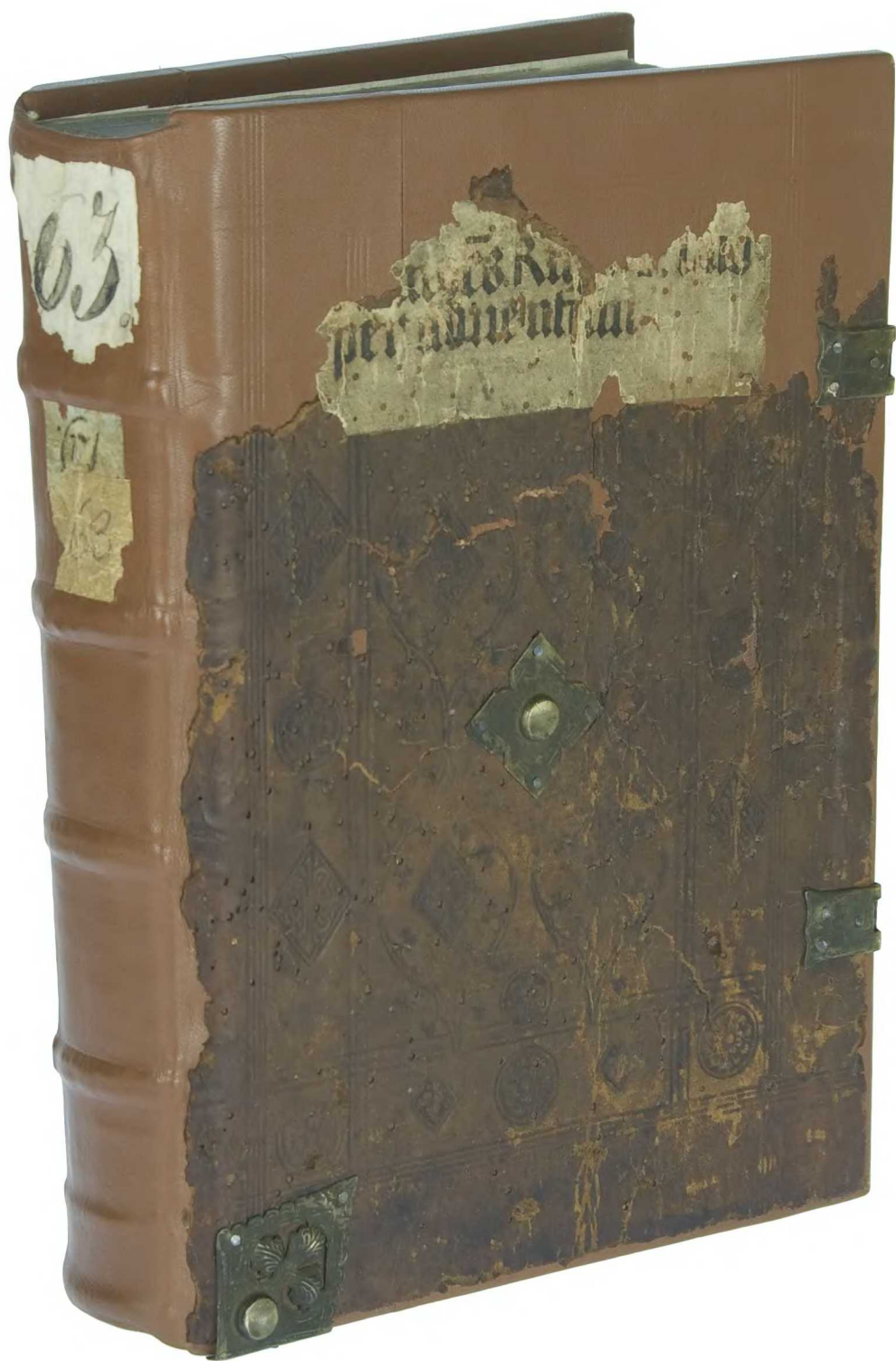

Konserw. i oprawę
wyk.: K. Labuz
/1895/

63

LIBRARI
per aduentu

67
12

03

101
103

